רשות השידור

פ ר ו ט ו ק ו ל
ועדת תוכן

ירושלים, בית רשות השידור
יום ראשון, כ"ד בסיוון תשע"ג - 2/6/2013

נוכחים:

אמיר גילת, יו"ר הועדה
אסתי אפלבאום-פולני, סגנית היו"ר
עינב לוין בנימין, עוזרת ליו"ר
יוני בן מנחם, מנכ"ל רשות השידור
יואב גינאי, מנהל חטיבת התוכניות בטלוויזיה
זליג רבינוביץ', עוזר מנכ"ל
דרור קבלרו, מנהל מחלקת בידור
משה נסטלבאום, מנהל חטיבת החדשות בטלוויזיה
שלומי קיים, אחראי מחקר וסרטים
עליזה דיין חממה, מנהלת מח' ילדים ונוער
דדי מרקוביץ', נציב תלונות הציבור
עו"ד ליאת בלום, יועצת משפטית
נורית ירדני לוי, חברת ועדה
יעקב נווה, חבר ועדה
קובי אוז, חבר ועדה
נמרוד לב, חבר ועדה
דוד חיון, חבר ועדה
יעקב בורובסקי, חבר ועדה
דבורה הנדלר, חברת ועדה

היו"ר אמיר גילת: אנחנו פותחים את ישיבת ועדת התוכן.

אסתי אפלבאום-פולני: אני רוצה להגיד משהו. אני רוצה לחזור בי מדבריי לגבי דוד חיון, שאמרתי... בישיבה הקודמת. בסדר?

היו"ר אמיר גילת: תודה. טוב, אני כבר רוצה להודיע לגבי ההמשך. אנחנו בחודש יולי, יש כבר מועד שנשלח לכם, נקיים איזושהי ישיבה שתהיה ארוכה מהרגיל לגבי תכנון תכנית העבודה של 2014. למרבה הצער, בגלל כל החוסר בהירות סביב הרפורמה וסביב התקציב, איזה תקציב אנחנו עומדים, איזה לא תקציב, הבעיה היא שעד היום אנחנו עובדים עם תקציב של 1 חלקי 12 בכלל. לא הצלחנו להביא, אולי עוד נעשה את זה בחצי השני של השנה, וזה יהיה כמובן רק בגדר של עזרה ראשונה, לגיבוש תכנית עבודה מסודרת לשנת 2013.

אני כבר מודיע שבתחילת יולי, יש מועד שנקבע כבר, נשלח אליכם. אנחנו הולכים לעשות פה דיון לגבי תכנית העבודה של הטלוויזיה לשנת 2014. ההנהלה תציג את התוכניות, אנחנו נאשר, מזה יגזר לוח השידורים השנתי, העונתי וכו' וכו'. עשינו את זה השנה, אבל שוב, לא כפי שממש היינו רוצים לעשות, גם בלוח זמנים יותר דחוק. אני מדבר כל הזמן על המשחתת שאנחנו משנים את כיוון תנועתה, אז צעד נוסף זה שאנחנו כבר עכשיו נדון בתוכניות של 2014 ואני מקווה שפה אנחנו נוכל כבר לעשות את השינוי. אני אומר את זה גם בהקשר שכרגע הנושא על סדר היום, בהמשך, לוח השידורים. שוב, אנחנו על כרעי תרנגולת כל פעם עם סתימות פה, סתימות שם. מביאים לנו תקציב. מה שאני אומר זה לא האשמות, זה עובדות, כשכתוב פה שהוא מובנה תקציב ולכן חלק ניכר מהדברים שאנחנו רואים, בכלל לא יכולים לעלות לאוויר וכו' וכו'. אני חושב שאחרי שנת ההסתגלות הזאת של 2013, ב-2014 אנחנו חייבים לפתוח דף חדש והדף הזה נפתח ב-2013 כבר, כמו שאמרתי. אי אפשר יותר לסבול מהחולי הזה של היעדר תכנון ארוך טווח, ששוב, נובע מגורמים שלא אנחנו אחראים להם, אבל אנחנו חייבים למצוא את הדרך להתמודד עם חוסר הוודאות.

זה מביא אותי לנושא הראשון, זה הקולות הקוראים להפקות מקור. אני רוצה שנקיים היום דיון בסטטוס של הקולות הקוראים להפקות המקור. כפי שאתם יודעים, ששולחן התקציב לראשונה בתולדות רשות השידור לפני שנה, בהיקף של 70

מיליון שקל, שזה קפיצת מדרגה גדולה לעין שיעור מהתקציב שהיה.. למשל תוך שנתיים זה קפץ כמעט פי 10, מ-8 מיליון ל-74 מיליון. אנחנו שחררנו פה בהתלהבות רבה קולות קוראים כדי לעודד ולעיר את השוק. כולנו זוכרים את הישיבה שבה כל אחד זרק נושא מתחום הקרוב לליבו, והדברים האלה נרשמו ואחר כך יצאו לפועל. כרגע המציאות היא שאנחנו עומדים עם גיבנת של קולות קוראים רבים שפרסמה הרשות, והתקציב לא הספיק כדי לממש אותם. הגיבנת הזאת, מאחוריה, רק במשפט וחצי, מסתתרת עבודה שלמה. שתבינו, שכשמפיק נענה לקול קורא וטורח ומגיש הצעה, זה כרוך מבחינתו בהרבה מאוד עבודה של הכנה, כתיבה, יעוץ. זה לא סתם שהוא כותב איזה חצי עמוד לקול קורא. הוא משקיע בזה זמן. אני מדבר כרגע ציבורית, לא משפטית. מה עוד שרשות השידור מפרסמת קולות קוראים ולא מתייחסת למפיקים שטרחו ועמלו והגישו אותם. זה לא אומר שאנחנו חייבים להיענות לכל קול קורא, ופה גם אני מכניס את ההיבט המשפטי. גם היוצרים יודעים שאין הרשות חייבת להיענות לכל קול קורא. מה שמביא אותי לבקשה מההנהלה, ואם זה נעשה, אז אני אשמח לקבל דיווח, שאנחנו חייבים למפות את כל הקולות קוראים שיצאו עד היום, וההנהלה חייבת לקבל החלטות בוועדת התקשרויות, מה היא רוצה ומה היא לא רוצה, ואם היא רוצה, אז באיזה לוח זמנים, זאת אומרת האם זה ב-2014, 2015 או ב-2016. יואב, תתייחס לנקודה הזאת.

יואב גינאי: לאיזו נקודה?

היו״ר אמיר גילת: למיפוי.

יואב גינאי: לשאלה אם לגבי הקולות הקוראים שלא מומשו?

היו״ר אמיר גילת: כן, כן.

יואב גינאי: לגבי הקולות הקוראים שלא מומשו, יש לנו מספר ניכר של קולות קוראים כאלה, שמסתכמים בסך הכול סכום משוער, אני מדגיש, זה כמובן לפני משא ומתן ולפני סגירה,

היו״ר אמיר גילת: ולפני שהחלטת, איתי, אם אתה רוצה אותם או לא.

יואב גינאי: בדיוק. בסך הכול זה 63.2 מיליון ₪, כשמתוכם 32.6 זה סוגה עילית. 17.6 סוגה עילית חלקית או שתיקבע סופית על ידי אופי ההפקה ו-13 מיליון סוגה רגילה. כמובן שחלק מההצעות כאן הן הצעות שלא נבחר בהן, חלקן אולי לא יתאים ללוחות השידורים, אבל בעיקרון זה המצב. זה מה שיש לנו כרגע.

היו"ר אמיר גילת: עד כאן זה מה שאני אמרתי.

יואב גינאי: כן.

היו"ר אמיר גילת: האם היה מיפוי?

יואב גינאי: כן.

היו"ר אמיר גילת: אז אתם יודעים כבר מה אתם רוצים?

יואב גינאי: אנחנו רוצים כך: מבחינת מה שאנחנו רוצים כבר השנה, אם יש תוספת לתקציב, כי השנה הזאת כבר סגורה. מבחינת השנה אנחנו היינו רוצים לממש את הסדרה על ארץ ישראל, תולדות ארץ ישראל. זו סדרה שמכירה בסך הכול, המשוער, 7.5 מיליון ₪. אנחנו מדברים על 10 עד 15 פרקים, כשעה לפרק. חצי מיליון לפרק. מדובר על תכנית שהיא אמורה להיות הרגל השלישית, שזה 'עמוד האש' ו'תקומה'.

היו"ר אמיר גילת: שנייה, אני אחזור מייד אליך. אני מזכיר לכם שהמליאה בישיבתה הראשונה, ואני אומר את זה שוב באופן סמלי אפילו, החלטנו בישיבתנו הראשונה כמליאה שאנחנו מנחים את ההנהלה הקודמת עוד, להוציא קול קורא לצלע השלישית. 'עמוד האש' זה על הציונות. 'תקומה' זה על מדינת ישראל, ואנחנו ביקשנו סדרה על ארץ ישראל, שתהווה את הצלע השלישית.

יואב גינאי: נכון.

היו"ר אמיר גילת: לכן כשפרצו ה-70 מיליון ביקשנו את זה כאחד מהקולות קוראים הראשונים, כי זה לא נעשה עד עכשיו בגלל ההיקף הגדול של התקציב, ועכשיו מדווחת ההנהלה שהיא מתכוונת ליישם את הקול קורא הזה בתוך שנת 2013 כתוצאה מהגדלת התקציב של הפקות מקור,

נמרוד לב: אתה מדבר על ה-15 מיליון.

היו"ר אמיר גילת: כן, על ה-15 מיליון ש-7 אני חושב שזה החלטה נכונה, שאנחנו כחברי ועדת תוכן וגם כחברי מליאה חייבים לאמץ אותה, כי זה סוף סוף מוציא לדרך את הסדרה שלנו על ארץ ישראל.

יואב גינאי: זה לגבי הסדרה הזאת. מעבר לדבר הזה יש לנו השלמות של קולות קוראים שלא הסתיימו, שפעלנו לגביהם באופן חלקי. יש לנו סדרות דוקומנטריות. יש לנו סרטים דוקומנטרים בודדים וכמובן אנחנו רוצים לחזור לנושא של רכש קולנוע ישראלי, שהפעם יהיה כבר בפרופורציה גם על פי חוות הדעת המשפטית שאמרה שאנחנו יכולים להכיר בסרטי קולנוע ישראלים אם הם באים בפרופורציה,

נמרוד לב: בסוגה עילית?

יואב גינאי: כן.

היו"ר אמיר גילת: זה ב- 13?

יואב גינאי: זה ב-13, כן. זהו, זה פחות או יותר מבחינת הקולות הקוראים.

היו"ר אמיר גילת: רק שאלת הבהרה. איך מתקשר הקולנוע הישראלי עם הקולות קוראים?

יואב גינאי: הוא לא מתקשר.

היו"ר אמיר גילת: אבל הדיון עכשיו זה על הקולות קוראים. אז 7 מיליון, 'ארץ ישראל'. אוקי, הלאה.

יואב גינאי: 7 מיליון ל'ארץ ישראל'. אני הייתי מוסיף עוד משהו כמו 2 מיליון בנושא של השלמות של סרטים דוקומנטרים שאנחנו אמורים להשלים אותם. זהו בגדול.

היו"ר אמיר גילת: אוקי. על פי החוק אנחנו מחויבים להשקיע איקס כסף בהפקות מקור. במונחים מספריים על פי התיקון בחוק, אנחנו צריכים השנה להשקיע כ-70 מיליון שקל. שוב, הסכום המדויק יגזר כשנדע מהן ההכנסות המדויקות. זה אחד. מגבלה נוספת היא שכשני שליש מהסכום, אנחנו רוצים קצת יותר משני שליש למען הסר ספק, צריך ללכת לסוגה עילית. אלה שני הנתונים

שנעביר אותם בהחלטה. עוד נתון אחד, הנתון השלישי. אנחנו החלטנו במוסדות להגדיל את תקציב הפקות המקור ב-15 מיליון בכל סצנריו, גם בסנצריו של יש רפורמה וגם בסצנריו של אין רפורמה, כתוצאה מכספים שנמצאו במהלך עבודת הכנת התכנית. הכספים האלה, גם הם צריכים להיות מחולקים שני שליש, שליש, זאת אומרת 10 מיליון לסוגה עילית ו-5 מיליון לא לסוגה עילית, כש-7.5 כבר הולכים לסוגה עילית, הסדרה על ארץ ישראל, משמע שנשאר כ-2.5 מיליון סוגה עילית. כמובן שאנחנו יכולים לעשות יותר, אבל פה אני רוצה להעביר דבר נוסף בקבלנו את ההחלטה.

<u>קובי אוז:</u> אני לא מבין, כי כנראה אולי הגעתי מאוחר.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, לא.

<u>קובי אוז:</u> אתם אומרים למעשה שבתוך כל הקולות קוראים מ-70 מיליון שקל,

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, 70 מיליון שקל זה סך כל ההשקעה שלנו בהפקות מקור.

<u>קובי אוז:</u> כשאנחנו מדברים על סוגה עילית, כמה השקעה בסוגה עילית?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> שני שליש.

<u>קובי אוז:</u> שזה?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> 47 מיליון מהסכום המקורי.

<u>קובי אוז:</u> ה-47 מיליון האלה, כמה יש לכם של דברים שהולכים לצאת לפועל?

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: תיכף נעבור לזה.

<u>יואב גינאי:</u> הכול יצא. אנחנו מדברים על התוספת.

<u>קובי אוז</u>: על התוספת.

<u>נמרוד לב:</u> קובי צודק, כי אמיר הציג דבר אחד. אמיר דיבר, בואו נעשה מיפוי של הקולות הקוראים... לשנה הקודמת. נגיד יצא כזה, איפה הוא

עומד, איפה זה. זה מה שקובי הבין והוא צודק. אתה מציג משהו אחר. יכול להיות שגם אתה צודק.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אני מייד חוזר לקולות קוראים. אני כרגע בסעיף, מכיוון שנשאלתי, אני עברתי אפרופו לשאלה לנושא של ה-15 מיליון. ערבבנו את זה מפני שהארץ ישראל שהוא ימומש במסגרת התוספת של ה-15 מיליון, הוא גם הקולות קוראים ולכן אולי היה פה בלבול מסוים. אז כרגע אני עושה רגע הפסקה, ולפני שנחזור לקולות קוראים, אני רוצה לדבר על ה-15 מיליון. אז 7.5 מצאנו פלוס 2.5 השלמות סרטי תעודה. אני חושב שזה גם צריך להיות מקובל פה. לגבי ה-5 האחרים אני אומר את הדבר הבא: אנחנו היום במצב קשה מאוד מול הציבור הישראלי. אני חושב שאנחנו צריכים לעשות שינויים מיידים על המסך. ברגע שאנחנו מדברים רק על סוגה עילית, השינוי יקח זמן. אם אנחנו נאשר את כל הסכום לסוגה עילית, אנחנו נראה את כל השינוי רק עוד שנתיים-שלוש, כי לוקח זמן הפקה. לכן אני חושב שטוב נעשה אם מתוך ה-15 מיליון, 10 ילכו לסוגה עילית במתכונת שאמרנו, ו-5 נוספים לתוכניות שהן יותר מיידיות עכשיו, כדי שבמקביל אנחנו נתקדם גם בשיפור המסך באופן מיידי עם תוכניות בידור שאינן סוגה עילית, ואת ה-10 מיליון נשקיע קדימה בצורה של סוגה עילית.

<u>דוד חיון:</u> תחקירים עיתונאיים, חדשות. אם מה שהוצע פה בעבר לא הולך מבחינת כוחות פנימיים, אני חושב שאין לנו ברירה אלא לקנות את זה מבחוץ.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> רגע, רגע. זה היה בסוגריים לגבי איך אני רואה את חלוקת ה-15 מיליון. עכשיו אפרופו זה אני חוזר אחורה לקולות הקוראים, לכלל הקולות קוראים, ואם המתווה הזה מקובל, אז עכשיו ההנהלה יודעת איך היא מחלקת את הקולות קוראים. יש לה עוד 15 מיליון: 7.5 ל'ארץ ישראלי', עוד 5 מיליון לתרבות ובידור ואת ה-2.5 אני חושב שלא צריך פה לריב, יואב ודוד, כי יש גם קולות קוראים לתוכניות שהן בז'אנר התחקיר העיתונאי ואז זה בדיוק נכנס בנושא של ה-2.5 מיליון והבעיה נפתרה.

דבורה הנדלר: אמיר, אני רוצה רגע לומר משהו. כשאני מסתכלת על הלוח, לי חסר דבר אחד שזה מתקשר לחזון, וזה מורשת ישראל. זה דבר שמבדל אותנו. אני לא רואה שום תקציב. אני מבקשת שבמסגרת התקציב שנשאר, להוסיף פה מורשת ישראל.

היו"ר אמיר גילת: מורשת ישראל נכנס. אני פה מצטט דיווחים שאני מקבל מהנהלה, ואם תרצה ההנהלה, אני אשמח אם תגיד את זה בפיה.

דבורה הנדלר: שההנהלה תגיד לי.

יואב גינאי: אנחנו את מורשת ישראל בעצם משדרים בכל מיני סוגות, גם בילדים, גם במחלקת מסורת ישראל, בהפקות פנימיות בעיקר.

דבורה הנדלר: לצד זה אנחנו צריכים לדאוג גם לתקציב של הפקות פנימיות, שאני עד היום לא יודעת מהן. פשוט לא יודעת מהן.

קובי אוז: התחושה היא שבנושאים של מורשת ישראל יש אולי תוכניות אולפניות וכמה תוכניות דלות תקציב, ואין תחושה שהקהל הזה מקבל את מה שמגיע לו.

יואב גינאי: יש לנו למשל סדרה דוקומנטרית שנקראת 'חוזרים קדימה', שמדבר על אומנים בעלי תשובה, סדרה מאוד מאוד מיוחדת. היא במסגרת סדרה דוקומנטרית. היא לא במסגרת מחלקת מורשת ישראל בהכרח. לכן אני אומר, החלוקה המחלקתית היא לא דווקא החלוקה המדויקת. מדובר כאן על הפקה שהיא הפקת חוץ, כלומר בעצם הפקת מקור, לדוגמא. היה לנו תוכניות בחנוכה. היו לנו תוכניות חגים.

קובי אוז: אנחנו מבקשים כלים למדוד את הדבר הזה. ברגע שזה הולך לכל מיני דברים. אנחנו צריכים לחזור לציבור שלנו ולהגיד, יש לנו מספיק. בשביל להגיד יש מספיק אנחנו צריכים איזשהו משהו מספרי. אנחנו לא צריכים איזה משהו אמורפי.

יואב גינאי: אנחנו ניתן לכם בישיבה הבאה את כל התוכניות של מורשת ישראל מכל המחלקות.

קובי אוז: אנחנו רוצים לקבוע איזה חלק מהתקציב זה הולך, כי אנחנו חייבים לתת תשובה לאנשים שלנו.

היו"ר אמיר גילת: אני אומר עוד פעם, זה דברים שהם יפים לדיונים עקרוניים. פה איחרת באמת לדיון. אנחנו נעשה בתחילת יולי, עוד חודש, דיון לגבי ההיערכות התקציבית, ושם הדברים האלה צריכים להיאמר. אני חושב שהיום לשנות את כיוון ההפלגה באמצע השיט, זה דבר מסוכן. אני אומר דבר כזה: אני חושב שאנחנו חוטאים לעצמנו אם אנחנו צובעים תקציב למורשת ישראל.

נמרוד לב: הוא לא אמר לצבוע.

היו"ר אמיר גילת: הוא כן אמר.

נמרוד לב: לא נכון, הוא אמר לקבל דיווח. לגבי מורשת ישראל, זה כבר משהו שחוזר על עצמו כבר בכמה ישיבות האחרונות. שים לב, הדבר הזה כבר נשמע. באים ואומרים, בסדר, מקובל עלינו שלא יהיה צבוע באופן כזה, אבל לצורך הביקורת שלנו, לצורך הפיקוח אנחנו צריכים לקבל את זה צבוע.

היו"ר אמיר גילת: בסדר.

יואב גינאי: העברנו דו"ח מאוד מדויק.

נמרוד לב: אנחנו לא קיבלנו.

היו"ר אמיר גילת: עינב, להעביר לחברי הועדה את הדו"ח של תוכניות הפקה.

נמרוד לב: כולל עלויות.

היו"ר אמיר גילת: אני רוצה רק להגיד ככה. להבדיל מז'אנרים אחרים אני חושב שהרשות מאוד בודקת במספר ההפקות הפנימיות שהיא עושה בתוך הבית בנושא מורשת ישראל. זה יופיע בדיווח שאתם תקבלו. יש את תכנית 'הבית היהודי'. יש את התכנית 'שאלת רב'. יש את התכנית של דב אלבוים. זה רק ההפקות הפנימיות. בנוסף, יש עוד הרבה הפקות חיצוניות, שגם הן, אנחנו משלמים עליהן מיליוני שקלים, החוצה, שעוסקים בנושא של מורשת ישראל. יש את הל"ג בעומר שעבר יום יום, 35 סרטונים של מה זה ל"ג בעומר. שניים, היה את הסדרה ש חנוכה, של קהילות מדליקות, שגם היא זכתה לשבחים.

דבורה הנדלר: ולמה היא לא זוכה להמשך?

יואב גינאי: יש 'פרשת השבוע' במחלקת הילדים.

היו"ר אמיר גילת: אם אנחנו לוקחים את כל הדברים האלה יחד, בסך הכול יש פה מסה לא מעטה, אני לא אומר מכובדת, כי אני רוצה להיזהר בלשוני, אבל יש פה מסה. אני ער למה שאתם מבקשים ואתם תקבלו דיווח בדיוק סך כל ההפקות הפנימיות וסך כל ההפקות החיצוניות. אני רק אומר שוב שני דברים נוספים: אחד, הסדרה על ארץ ישראל שהזכרתי זה עתה, מה היא אם לא מורשת ישראל או עוסקת גם במורשת ישראל, מן הסתם. גם 'ארץ ישראל' עוסקת במורשת ישראל. ברור שבסדרה הזאת יהיו היבטים של מורשת ישראל. דבר שני, זה תכנית הבית היהודי למשל. עד שאני התמניתי לתפקידי, אני לא ראיתי את התכנית הזאת מעולם, כי אני אדם חילוני. תוכניות דת לא מעניינות אותי. ברגע שנחשפתי לתכנים, התכנית הזאת היא תכנית שיש בה איכויות רבות והיא הולכת לאיבוד מפני שהיא מסומנת כתכנית לציבור הדתי, ולכן אני בעד לפתוח את הכול ושגם החילונים וגם הדתיים וגם כולם יראו את הכול, וכל אחד ימצא משם את מה שהוא רוצה. אותו דבר גם.... זו דווקא דוגמא הפוכה. היא לא מוגדרת כתכנית דתית. גם שעת השידור שלה. היא פונה לקהל החילוני ולכן אני חושב שהיא עושה רק טוב מהבחינה הזאת שאנחנו נותנים שידור ציבורי על מורשת ישראל מבלי שזה מופיע ב"גטו" של תוכניות היהדות. כן, דבורה.

דבורה הנדלר: אני חוזרת עוד פעם לדבר שאתה אמרת. אתה אמרת, יש איזשהו רציונל מדוע לא רשמנו פה מורשת ישראל, והפסיקו אותך.

היו"ר אמיר גילת: רציונל ל-2013. לא אמרתי ל-2014. אמרתי, בדיונים שאנחנו נעשה עוד חודש, צריך לקחת בחשבון את מה שאת אומרת.

דבורה הנדלר: אני אשמח לשמוע מה היה הרציונל. אולי הוא צודק. אני לא יודעת מה הרציונל שלך.

נמרוד לב: הוא לא רוצה את מורשת ישראל ב"גטו". יש בזה מן ההיגיון. אנחנו מבקשים בשביל לפתור את העניין הזה, אמנם לא נצבע את זה כתקציב "גטו" אבל אנחנו כן נקבל דיווחים,

דבורה הנדלר: את ההיקף, את התמונה.

דוד חיון: היה דיון בועדת כספים, ספציפי על זה.

היו"ר אמיר גילת: אני מבקש, בואו לא נבזבז את כל הזמן. הנקודה ברורה. אני אפיץ בקרב חברי הועדה את הדו"ח שהגיע מההנהלה לגבי מורשת ישראל. אם חסרים בו פרטים, נבקש השלמות. שניים, בדיון של עוד חודש על תכנית העבודה, אנחנו בהחלט נדון בזה בהרחבה.

דבורה הנדלר: עוד הערה. אני רק רוצה לומר לחברים פה, לאלה שלא מכירים או כן מכירים את התכנית 'קהילות מדליקות', אז הוא זכה בפרס מדריק, ואני יודעת שבמסגרת קולות קוראים הם ענו עוד פעם לקול קורא והם רוצים,

היו"ר אמיר גילת: לא, לא, אנחנו לא יכולים לדון פה בקול קורא ספציפי. זה לא נכון.

דבורה הנדלר: אני אשאל אחרת. מתי אנחנו נערכים, וזה לאור מה שהיה לנו לפני שנה, לגבי נושא חגי ישראל?

היו"ר אמיר גילת: חגי ישראל, את מדברת על חנוכה או ראש השנה?

דבורה הנדלר: ראש השנה.

היו"ר אמיר גילת: זה בהמשך הדיונים.

דבורה הנדלר: מתי אנחנו נאשר?

היו"ר אמיר גילת: עוד שנייה, אני רק רוצה לסכם את הקולות קוראים.

יעקב בורובסקי: אני רוצה לפני שאתה מסכם.

היו"ר אמיר גילת: בבקשה.

יעקב בורובסקי: קודם כל, יואב, אתה יכול להסביר לי איזה תהליך עברתם, שאתה אומר, אנחנו לאור התהליך של סדרי העדיפויות, לפני שזה מגיע לפה, מי שותף לתהליך הזה?

יואב גינאי: אתה מדבר על הקולות קוראים?

יעקב בורובסקי: אני מדבר על הקולות הקוראים.

יואב גינאי: מה התהליך מאיזו בחינה?

יעקב בורובסקי: מתקיים איזה דיון? יש נציגים? יש פרוטוקול הדיון? יש מגוון של דברים? מה קורה לפני שזה מגיע לכאן?

יואב גינאי: אנחנו רצינו לפתור קודם כל את הבעיה של הלחץ גם בקולות הקוראים העתידיים. בדקנו מבחינתנו בהתייעצות שלי עם מנהלי המחלקות שלי מה הדבר הכי,

יעקב בורובסקי: הפורום שאתה מדבר כרגע בשמו, הוא פורום מנהלי המחלקות.

יואב גינאי: מנהלי מחלקות.

יעקב בורובסקי: נושא ארץ ישראל שהוגש להחלטה ראשונה שלכם, מחכה, אגב, גם מבחינת ההשקעה של היוצרים, מחכה לתשובות, הוא הדבר הנכון ביותר. זה פרוייקט מאוד גדול ולכן החלטנו שהקול הקורא הזה הוא הכי אפקטיבי גם מבחינת הסדרה שלו, גם מבחינת החשיבות שלו לרשות השידור, ואנחנו רוצים להתחיל איתו. בועדת התוכן או האחרונה או זו שלפניה, אנחנו דיברנו על המעקב ברמה השירותית. אנשים לא ענו לקול קורא. רוצים לדעת איפה הדברים עומדים. ביקשנו שתהיה שקיפות ממוחשבת כמו סוג של סטטוס, מעקב. קובי אוז העביר בקשה בתאריך זה, הבקשה נידונה, נדחתה, התקבלה, עברה, כדי שהמערכת תחיה כל הזמן בסוג של תאום ציפיות ברמה השירותית. אחרת מה קורה? אתה מתעורר בבוקר, אתה פתאום נחשף לאיזה האשמות או תפיסה של פוטנציאל של גחמה של איש אחד. אומרים, תשמע, קובי אוז, זה לא מוצא חן בעיניו, הוא יושב בתפקיד הזה והזה. יש לנו את השקיפות הזאת?

יואב גינאי: כן, כן. לכל מנהל מחלקה ולרכז ההתקשרויות שלנו יש תשקיף. אנחנו מחכים שמחלקת מערכות מידע תכין לנו את הטופס האלקטרוני שאנחנו מחכים לו, שיהיה הרבה יותר יעיל.

יעקב בורובסקי: זה עדיין לא קיים.

יואב גינאי: הטופס האלקטרוני עוד לא קיים. אני מבין שהוא בשלבים אחרונים של הכנה כרגע. אנחנו נמצאים כל הזמן בקשר עם איש הבקרה מטעמם בעניין הזה, אבל הראשונים נמצאים. יש לנו אותם.

יעקב בורובסקי: כלומר, זה לא בולט לעין אבל מי שמבקש להיכנס,

יואב גינאי: אם מישהו רוצה לקבל אינפורמציה, אז אנחנו מקבלים. אגב, גם העברנו לתוך הישיבה הזאת את הסטטוס של הקולות הקוראים של החוזים שנמצאים כרגע,

יעקב בורובסקי: השאלה האחרונה, הפער בכסף, מהו? זאת אומרת, בשל מגבלות תקציב מה לא מאושר? איזה סכום? עשירית, שליש, מאה אחוז, מה? מה לא מאושר?

יואב גינאי: השאלה היא מה זה אומר לא מאושר? יש לנו בצנרת קולות קוראים בסכום של 63 מיליון ₪. זה סכום שהוא ברוטו והוא סכום שיכול להשתנות. סביר להניח שהוא ישתנה.

יעקב בורובסקי: בהנחה שנניח התכנית על ארץ ישראל היא סכום איקס ואנחנו הרי יודעים מה התקציב, כי אתה יודע מהו הגג.

יואב גינאי: אני עוד לא יודע מהו הגג. בשנה הבאה. יכול להיות שהגג ישתנה.

יעקב בורובסקי: אתה יודע אבל מהו הגג המתוכנן. זה לא מדבר על מה שיקרה בפועל. אתה יודע על המתוכנן. האם הפניות שלנו הן מוגזמות? האם הפניות שלנו תואמות תקציב? מאיפה נוצר הפער הזה שפתאום ים של אנשים אומרים השקענו, התאמצנו, לא מתייחסים אלינו, לא שומעים אותנו. מאיפה כל זה עולה?

יואב גינאי: בוא נפריד. קודם כל, לכל האנשים שהגישו אנחנו שלחנו מכתבים עם הסטטוס איפה נמצא,

דוד חיון: מתי שלחתם?

יואב גינאי: מתי נשלחו המכתבים? לפני כשלושה שבועות בערך, משהו כזה. לכל המגישים נשלחו מכתבים על פי החלטה שלכם. הייתה החלטה לתת להם תמונת מצב.

דוד חיון: כמה דברים. אני מקבל כל יום טלפון מארגוני היוצרים על הנושא הזה. לטענתם שום דבר לא השתנה. אנחנו לא עומדים בהתחייבויות שלנו. הם קיבלו גם בגלל שאתם התחייבתם כלפינו בועדת תוכן אחרי שהם הופיעו פה, הם גם קיבלו מכתב מהיו״ר שלקח אחריות והתחייב למועדים מסוימים. הבנתי שאין עמידה במועדים המסוימים האלה.

יואב גינאי: אני לא יודע על איזה מועדים אתה מדבר.

דוד חיון: הייתה התחייבות על פרק זמן של חודש לעדכן. הייתה החלטה.

יואב גינאי: היוצרים מעודכנים, כולל אורי רוזנווקס. אני נמצא איתו בקשר. הם מעודכנים בסטטוס שלהם לגבי המשלוח.

דוד חיון: בחודש אחד עכשיו קרה קסם, כולם מעודכנים בכל?

יואב גינאי: מה זאת אומרת קסם?

דוד חיון: עד לפני חודש אתם ישבתם פה ואמרתם, נכון, לא עדכנו, לא הודענו. הנחנו אתכם להודיע יוצר יוצר מה הסטטוס שלו.

יואב גינאי: אוקי.

דוד חיון: האם זה נעשה? יוצר יוצר.

יואב גינאי: בוודאי.

דוד חיון: בסדר. עכשיו סוגיה אחרת, מרכזית, וזה אני רוצה גם חוות דעת של ליאת. זה דברים חדשים ששמעתי בימים האחרונים. זה יכול לשנות מבחינתנו סדרי עולם בנושא הזה של היוצרים. אני הבנתי שמבחינת ההחלטות של בג״צ יש אפשרות להתחיל כבר מעכשיו להתחייב על השקעות מצטברות לשנים הבאות. יש איזושהי אמירה של בג״צ שמאפשרת לנו את זה, זאת אומרת לחתום על חוזים שמתייחסים בצורה סבירה, הגיונית.

היו"ר אמיר גילת: למה בבג"צ?

דוד חיון: כי בג"צ נדרש לזה. אנחנו גם נדרשים לדווח לו כל הזמן.

עו"ד ליאת בלום: זה קורה. כשאני חותמת חוזה על 7 מיליון תולדות ארץ ישראל, לא כל התשלום של ה-7 מיליון יצא.

דוד חיון: לא על זה אני מדבר. אני מדבר על חוזה חתום כאשר ההתחייבות של החוזה החתום לא תהיה עבור 2013 אלא על 2014, 2015, 2016. תכנית רב שנתית. האם זה אפשרי?

עו"ד ליאת בלום: אתה מתכוון שזה יספר לי מהתקציב הפקות מקור של 2014?

דוד חיון: כן, שאני אעשה תחזית כלכלית הגיונית. אנחנו נעשה תחזית רב שנתית. כל גוף מסודר עובד בצורה רב שנתית. במקום להשאיר באוויר מאות סרטי תעודה למשל, שזה מה שקורה היום, יכול להיות שאפשר היום, זה רק לטובתך, יואב.

יואב גינאי: בוודאי, אני בעד זה, אבל לנו אמרו שזה בלתי אפשרי.

עו"ד ליאת בלום: בואו נעשה סדר. מה שדוד אומר זה שונה ממה שאתה מדבר. דוד מדבר על זה שכשאני חותם היום, זה נחשב להיום, וככה נכתבו. זה גם דו"ח הרואה חשבון שלנו וחוות הדעת החיצונית שקיבלנו. אמרו, אנחנו לא ביקשנו שזה יחשב ל-2014. הסוגיה הייתה פר כמה הוצאנו בפועל לעומת ההסכם החתום. כאן ניתנה חוות דעת מסודרת שזה ההסכם החתום ולא כמה הוצאנו. זה שונה ממה שדוד מעלה.

היו"ר אמיר גילת: דוד ויואב אומרים אותו דבר.

עו"ד ליאת בלום: לא. יואב אומר שאנחנו אמרנו שזה בלתי אפשרי כלפי 2014-2015. שזה יחשב ל-2014 כל הסכם ההתקשרות בלי קשר לחלוקה שאתה עושה, כמה הוצאת לו ושילמת לו בפועל.

דוד חיון: אני מדבר על הסכם שייחתם ב-2013 וייחשב ב-2014..

היו"ר אמיר גילת: אני הבנתי שאתם אומרים שזה לא אפשרי.

עו"ד ליאת בלום: שנייה, אנחנו לא רצינו.

היו"ר אמיר גילת: למה?

עו"ד ליאת בלום: מה זאת אומרת למה? רשות השידור רצתה שלא ייחשב כמה הוצאנו בפועל אלא ייחשב כמה חתמנו.

היו"ר אמיר גילת: המדד בכל מקרה הוא כמה חתמנו בשנה נתונה.

עו"ד ליאת בלום: נכון, לבקשתנו.

היו"ר אמיר גילת: אין לי ויכוח. המדד מקובל על כל היושבים בחדר, הוא כמה חתמנו באותה שנה. אם עכשיו יש לו קול קורא על תולדות מיקי מאוס והיום אין תקציב והוא גמר את תקציב המיקי מאוס, והוא רוצה ב-2014 לעשות. עכשיו לחתום ש-2014 הוא מוציא את זה.

עו"ד ליאת בלום: זו סוגיה חדשה. יכול להיות שזה נאמר באמרת אגב. אני לא חושבת שיש התייחסות מפורשת לזה בהחלטת בית המשפט. אפשר לבדוק את זה, אבל זה לא פר הביצוע.

היו"ר אמיר גילת: אני לא מדבר על ביצוע. כשאמרתי קודם ובורו קטע אותי, שאני רוצה לסכם, זה בעצם מה שהתכוונתי להגיד. להעלות את זה נושא הזה עכשיו לדיון. הייתי צריך להגיד, לכוון את הדיון, לא לסכם את הדיון, ברוח הדברים הבא: צריכה ההנהלה לקחת עכשיו את כל הקולות קוראים שהונחו בפניה, מהסיבה שאמרתי קודם לכן, האנשים טרחו וכו' ואנחנו צריכים לתת תשובה. ההנהלה חייבת תוך פרק זמן מהיר ביותר למיין את הקולות קוראים, מה היא רוצה ומה היא לא רוצה. מה שהיא לא רוצה, נגמרה הבעיה, יורד מסדר היום. מה שהיא כן רוצה, צריך עכשיו לעשות את התחזית, מתי, מה ב-2013. אני מניח שרק מעט מאוד, כי אין מספיק. מה ב-2014, מה ב-2015 ומה ב-2016.

עו"ד ליאת בלום: זה יכול לקרות רק כשאתה עומד בחובה שלך ל-2013. מה שאתה מבקש זה לעבור את החובה שלך ואז שזה יחשב ב-2014.

היו"ר אמיר גילת: לא, לא. אנחנו בשנת 2013 מוציאים 70 מיליון פלוס 15. 15 לא רלוונטי כרגע. אנחנו מוציאים 70 מיליון. מילאנו את מחויבותנו בחוק. אני רוצה שאם בקול קורא עכשיו יש סדרה כזאת, מיקי מאוס, ואין לי עכשיו אפשרות ב-2014 לבצע אותה וההנהלה מאוד מאוד רוצה אותה, היא תאפשר את זה עכשיו בועדת התקשרויות, תחתום עכשיו עם המפיק, תחתום ב-2013. זה יוכר כאילו זה נחתם ב-2014, כי אני כבר עברתי את ה-70 מיליון.

עו"ד ליאת בלום: הבנתי.

דוד חיון: זה משחרר את הפלונטר, זה מונע ממתחרים לקחת לנו דברים שמחכים בתור.

עו"ד ליאת בלום: בואו נסביר רגע. ראשית, כשאתה חותם הסכם, יש חלוקת תשלומים ולכן מה שאתה מבקש זה בעצם שנחתום עכשיו אבל המפיק, ברמה שלך מול המפיק, הוא יקבל את הכסף רק שנה אחרי. אז זה שהוא מקבל את הכסף שנה אחרי זה אפשרי. זה שזה יחשב לי לשנה אחרי זה, זה מצריך,

היו"ר אמיר גילת: אני אמשיך את הדוגמא. וולט דיסני הגיש לנו הצעה על תולדות המיקי מאוס. הוא רוצה עכשיו תשובה כי הוא רוצה לדעת אם זה הולך לערוץ הראשון, הערוץ הראשון מעוניין או שהוא הולך לערוצים אחרים. אני אומר לו, ועדת ההתקשרויות אומרת לו, אנחנו מאשרים את הבקשה. אנחנו אפילו רציניים, אנחנו חותמים איתך עכשיו. מאחר וכבר מיצינו את ה-70 מיליון השנה, זה הולך ל-2014 או 2015.

עו"ד ליאת בלום: זה יכול לקרות רק אחרי שמיצית את 2013.

היו"ר אמיר גילת: אנחנו נמצה.

עו"ד ליאת בלום: כי בית המשפט יגיד סליחה, לא עמדת,

דוד חיון: מה זה משנה איך סופרים את זה?

עו"ד ליאת בלום: בסדר, לזה התכוונתי. יכול להיות שזה אפשרי רק אחרי שתמצה את החובה שלך ל-2013.

היו"ר אמיר גילת: אנא תבדקי. בכל מקרה, וזה צריכה להיות פה החלטה, שההנהלה ממפה בפרק זמן סביר ביותר, בהקדם האפשרי. אתם יכולים לעזור לי בלנקוב מועד. תגידו לי כמה זמן אתם צריכים, שיהיה סביר.

דוד חיון: למה?

היו"ר אמיר גילת: למפות את הקולות קוראים ולהחליט,

דוד חיון: קודם שתהיה חוות דעת שזה אפשרי.

היו"ר אמיר גילת: לא, זה במקביל. צריך לטפל בקול קורא איך שלא יהיה. גם אם אין חוות דעת, אתה צריך לטפל בקול קורא. צריך לכנס את ועדת התקשרויות לדיונים ספציפיים לנושא הזה של הקולות קוראים. בקיצור, אתם חייבים להחליט כמה שיותר מהר מה אתם לא רוצים, ואז כבר ניכינו חלק מהקולות קוראים, ומה שכן, כפוף לחוות הדעת המשפטית לעשות מיפוי, אבל גם אם אין חוות דעת משפטית ברוח הדברים שאת אומרת, צריך לתת תשובה ליוצרים.

יואב גינאי: יש אפשרות גם לבטל קול קורא באופן מוחלט.

עו"ד ליאת בלום: אני הסברתי את זה גם אחרי שהיוצרים טענו. תראו, יש פה שתי סוגיות שונות. קול קורא לכשעצמו כקול קורא, מכיל גם הגנה למקרה ואני לא מוצאת אף הצעה טובה. אנחנו כותבים בקול קורא בצורה מפורשת שאנחנו לא מחויבים לקבל את ההצעות ואנחנו שומרים לעצמנו את הזכות גם להפיק את זה ממישהו אחר או להפיק את זה בעצמנו וכו', אבל ברמה הציבורית שתהפוך בסוף גם למשפטית, אם אנחנו נסרב היום לקולות קוראים כי אין לנו תקציב, אבל ביד השנייה ניתן תקציבים לתוכניות בידור, אז נהיה בבעיה. מה זה לבטל קול קורא? החלטות שלכם נמדדות בסבירות, במידתיות, בנימוקים.

היו"ר אמיר גילת: אגב, ליאת, יש קולות קוראים גם בתחום הבידור.

עו"ד ליאת בלום: לא, בסדר, אבל אם יש לי עכשיו 15 מיליון ואתה הולך להוציא לכמה וכמה יוצרים תשובה שאומרת, אין לי תקציב, אני מעביר אותך ל-2014, וביד השנייה נותן למפיקים חדשים שמגיעים, אתה בבעיה.

יואב גינאי: ליאת, לא הבנת את השאלה. דיברנו על משהו ספציפי.

דוד חיון: דיברתי על זה, יואב, בועדת כספים ביום חמישי, שצריך להתאים את הקולות קוראים לתקציבים.

יואב גינאי: נכון.

עו"ד ליאת בלום: אתה יכול להגיד למפיק, אני לא רוצה את הקול קורא כי התוצאות לא היו טובות.

יואב גינאי: אנחנו מדברים על הקולות קוראים שנמצאים כרגע בצנרת.

עו"ד ליאת בלום: שנייה, רגע, בואו נשים את הדברים על השולחן כמו שהם. אנחנו הוצאנו לפחות לחלק מהמפיקים תשובה שזה עובר ל-2014 בגלל מגבלת תקציב. עכשיו אתה מקבל 15 מיליון ותיתן מתוכם 5 עם מפיקים חדשים?

יואב גינאי: מה זאת אומרת מפיקים חדשים?

עו"ד ליאת בלום: אמיר פתח את דבריו בזה ש-10 מיליון ילכו לסרטי תעודה, לקולות קוראים פעילים שאנחנו לא מימשו, ודיבר על 5 מיליון לתוכניות מהירות. את זה צריך לסנכרן. זאת ההערה שלי. 5 מיליון האלה צריכים לתת מענה בין היתר גם לקולות קוראים.

יואב גינאי: יש לנו קולות קוראים גם לגבי תוכניות בידור.

עו"ד ליאת בלום: אוקי, אז זה מה שאמרתי. אין שום בעיה.

דבורה הנדלר: סוגה תחתית.

היו"ר אמיר גילת: כן, נווה.

יעקב נווה: אנחנו דיברנו לפני כמה ימים לגבי חיזוק תוכניות קיימות שמוכיחות את עצמן מבחינת רייטינג. אני מבקש לדעת קודם כל מיואב את הזמנים של כל תכנית ותכנית, במיוחד תוכניות יום ו', מתי ההסכם מסתיים איתם ומה קורה מבחינת...

יואב גינאי: יש לנו את 'מחר שבת'. 'נפגשים בשישי' עומדים להסתיים ב-1 באוגוסט. אתה מדבר על ימי שישי, יש לנו את 'טעמים', לגמרי לא רע. מסתיים ב-26 ביולי.

יעקב נווה: מה הרייטינג של שלושת התוכניות?

שלומי קיים: 'טעמים' בסביבות ה-2%, 'נפגשים בשישי' בסביבות 3% ו'מחר שבת',

דוד חיון: מה פתאום נפגשים בשישי 3%. הרבה יותר לדעתי.

יואב גינאי: יש לו מצטבר. אתה סופר את שני השידורים?

שלומי קיים: לא, אני לא סופר גם את שישי וגם את שבת.

יואב גינאי: זה קהל אחר.

שלומי קיים: השידור החוזר זה די זניח. נכון, מדובר בקהל אחר. נתבקשתי לגבי שישי בלבד.

יעקב נווה: כמה זה ביחד?

דבורה הנדלר: כמה התכנית השלישית?

שלומי קיים: 'מחר שבת' זה בסביבות ה-3%.

דוד חיון: זה עדיין בהתדרדרות.

נמרוד לב: מתי היציאה שלה?

יואב גינאי: 'מחר שבת' עוד 8 תוכניות. 'נפגשים בשישי' ב-1 באוגוסט.

היו"ר אמיר גילת: ומבחינתכם, אתם רוצים להאריך את זה?

יואב גינאי: בוודאי.

יעקב נווה: למה?

יואב גינאי: כי זה פלטפורמה טובה ל'יומן'. זו תכנית שמביאה רייטינג. התכנית השלישית שמסתיימת היא 'טעמים', תכנית הבישול, המטבח הבריא.

דוד חיון: ב-26 ביולי.

יעקב נווה: מה קורה מבחינת רייטינג שלה?

יואב גינאי: 2% בערך, אבל היא פרי פריים.

דוד חיון: אני חושב שאתם צריכים להעביר באופן מסודר לחברי מליאה את הרייטינג כל יום.

יעקב נווה: אני מסכים עם דוד במאה אחוז. אני מבקש כל תכנית לקבל רייטינג.

נמרוד לב: לשכת היו"ר מקבלת את זה על בסיס יומי.

היו"ר אמיר גילת: יועבר. נגמר העניין. טוב, אני מציע ככה, לגבי שלוש התוכניות האלה, 'מחר שבת', אנחנו כולנו מכירים את עמדתנו. לא ניכנס לזה כרגע. אני לא דן בזה כרגע. נחזור אחר כך למה יום שישי. 'נפגשים בשישי', התכנית הזאת כבר נידונה פה 8 פעמים ואני חושב שיש תמימות דעים לגבי המשכה, ולכן היא צריכה לקבל את התקציב. התכנית זוכה להצלחה רבה. היא משודרת ביום שישי ובמוצאי שבת וזוכה לרייטינג מצטבר.

נורית ירדני לוי: מה מצטבר? אבל אנחנו מדברים על יום שישי.

קובי אוז: 3% לאלבומים.

נורית ירדני לוי: ואין שידור חוזר.

יעקב נווה: אני שומע פה נתונים לא מדויקים לגבי רייטינג. אני מבקש לקבל אותם כתוב שחור על גבי לבן.

היו"ר אמיר גילת: אי אפשר לדון, כל ישיבה לעשות שידור חוזר על הישיבה הקודמת. בפעם שעברה דיברנו על התכנית 'נפגשים בשישי'. דיברנו על ההצלחה שלנו, דיברנו על שזה שהיא פלטפורמה. דיברנו על זה שהיא תשנה את האופי שלה ותהיה עכשיו בהתאם להחלטת המליאה לגבי פריפריה. היא עוברת מעמדות עכשיו, ליישובים. הכול דיברנו. אי אפשר לפתוח את זה כל פעם מחדש. אני מעלה את זה עכשיו עוד פעם רק בהיבט התקציבי, שכרגע בשביל להמשיך אותה, נגמר התקציב וצריך עוד 3 מיליון להמשך עד סוף השנה, כדי שהתכנית הזאת שהיא הפכה לעוגן בערוץ, תימשך. זה הכול. לכן אני אומר, מתוך ה-15 מיליון צריך לקחת בחשבון 3 מיליון לזה, אחרת אין תכנית. והתכנית השלישית, 'טעמים', עוד לא דנו בה אף פעם ולכן היא מחייבת כן דיון פה.

קובי אוז: זה עוגן בערוץ, אחי?

היו"ר אמיר גילת: לצערנו הרב זה אחד העוגנים הבודדים היום בערוץ, כן. אני מסכים עם כל מילה שאתם אומרים.

קובי אוז: אז איך זה 'מחר שבת' זה לא עוגן בערוץ? 'מחר שבת' זה אוהו.

היו"ר אמיר גילת: זה יותר מ'מחר שבת'.

קובי אוז: גם 'מחר שבת' יה לה 3% רייטינג. מה אתם רוצים? למה זה לא עוגן בערוץ?

יואב גינאי: חבר'ה, בואו נעשה סדר. הרייטינג הוא לא חזות הכול.

קובי אוז: יש מישהו שיש לו משהו טוב להגיד על התוכן של התכנית, חוץ מזה שאוהבים אותה? אני רוצה לדעת. אני לא מצליח להבין את הקו. יש פה שתי תוכניות. שתיהן דומות באופי שלהן, תוכניות מצב רוח טוב, תוכניות שמחות. כל אחד יכול לאהוב או לא לאהוב. אחת, קוראים לה 'מחר שבת' והשנייה קוראים לה 'נפגשים בשישי'. שתי התוכניות האלה זוכות ל-3% של רייטינג ופונות פחות או יותר לקהל מסוים שמביא 3%. אחת מהתוכניות, אנחנו אומרים שאנחנו רוצים להמשיך אותה כי היא עוגן בערוץ. התכנית השנייה שדמותה מאוד דומה לתכנית הקודמת, מבחינתי, לי זה נראה אותו דבר. השנייה היא כאילו לא טובה. אני מסכים שהשנייה לא טובה וגם הראשונה לא טובה. מבחינתי, אם אתם שואלים אותי, 3% רייטינג עם כל הכבוד, לא מתאים לא לתכנית הזאת ולא לתכנית הזאת. שתיהן צריכות ללכת או שתיהן צריכות להישאר. אם הקו שלך, ש'נפגשים בשישי' זה אחלה תכנית, אז גם 'מחר שבת' זה אחלה תכנית, כי שתיהן באותו לבל, באותה רמה.

שלומי קיים: זה קצת פשטני מה שנאמר פה, כי ראשית כל יש את המדרג של הרייטינג בתכנית. נגיד לשתיהן יש 3% רייטינג אבל 'מחר שבת' מהתכנית הראשונה היא באופן עקבי יורדת ברייטינג מ-4% עד ל-1.7%. עדיין 3%. אבל המגמה היא מגמת ירידה טוטאלית. דבר נוסף, יש את משבצת השידור ופוטנציאל הצפייה. כאשר אנחנו מדברים על פריים טיים פר אקסלנס, יום שישי אחרי מהדורה מרכזית, הצפייה היא אחת. כאשר אנחנו מדברים על תכנית שהיא אוף פריים והיא מגישה לך לפריים טיים, פוטנציאל הצפייה בה מוגבל וצריך

להסתכל על זה בפריזמה אחרת, מה גם ש'נפגשים בשישי' היא אמנם בממוצע 3%, וזה לא 'הכה את המומחה' פה. אני נצמד לנתונים, אבל נתונים מספריים אני אשמח להעביר את הדו"ח. אני מאוד מחובר לנתונים האמיתיים. 'נפגשים בשישי' בממוצע גם 3% באופן די קבוע, שניתן לומר שה-3% האלה הם סוג של גרעין שממנו אתה יכול לצעוד הלאה. מבחינת מדיניות, להגיד האם גם תכנית אוף פריים ביום שישי, שישבה על המשבצת דאז של 'שישי עם מיכל' שהוציאה אז שנתיים וחצי 1%, שזה הכול איפה אנחנו רוצים לסמן את הגבולות שלנו, אבל צריך לזכור, לפני 'נפגשים בשישי' ולפני טל ברמן, מעבר ל'יומן', היה שם די חורבן מבחינת נתוני צפייה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> כמה רייטינג היה ברצועה הזאת לפני?

<u>שלומי קיים:</u> 2%. צריך לזכור שמאז 'נפגשים בשישי' וטל ברמן, איכשהו יצרנו משהו. השאלה אם זה עומד בציפיות בהתאם למשבצת ובהתאם להתנהלות התכנית לאורך הזמן.

<u>יואב גינאי:</u> זה עומד בציפיות. זה נותן את הפלטפורמה שמספקת כרגע ל'יומן'. אני חושב שצריך לעשות שינוים בתוך התכנית הזאת, אבל העובדה היא שהתכנית מביאה אליה את קהל הצופים, שחלקם נשאר איתנו.

<u>יעקב בורובסקי</u>: יואב, אני חוזר לשאלה הקודמת. מי זה 'דעתנו'? איפה היה הדיון הזה? יש פרוטוקול לזה? היו דעות אחרות? מה זה?

<u>יואב גינאי</u>: תראה, אנחנו דנים כל הזמן בכל התוכניות, ואנחנו בוחנים גם את הרייטינג שלהן. הרפרנטים שלנו עוברים על כל הליין-אפים שלהם, מעירים את ההערות שלהם. זה נעשה כל הזמן.

<u>יעקב בורובסקי</u>: שנייה, אני אומר לך בכובע של יו"ר ועדת ביקורת. מגיעות תלונות שהעובדים חושבים שהיא לא טובה.

<u>יואב גינאי:</u> אנשים שלנו?

<u>יעקב בורובסקי:</u> אנשים מהסביבה שלכם. ושזה איזשהו מס שהוא בכלל ממקום אחר. לי אין שום כלי, זולת המקצועיות שלכם. אני מבקש לדעת ממך אם זה עובר את הדיונים שלכם, איזה סוג של דיונים אתם עושים. הטעמים שלי, ככל שהם טובים או רעים, אני מבטל אותם מפני הטעמים שלך. מה שמעניין אותי

זה התהליך שבו אתה עובד. אני מוטרד מאוד מהתהליך. אני ממש מוטרד מהתהליך, כי אתם אומרים פה דבר אחד, האנשים שכפופים לכם אומרים דברים לגמרי אחרים.

היו"ר אמיר גילת: עובדים או מנהלים?

יעקב בורובסקי: תראה, אני לא אגיד מי. אני לא בא לפה להתחיל א' או ב' או ג'. מועלות טענות. אתם מבינים טוב מאוד שהטענות האלה לא נגמרות בחדר הזה.

יואב גינאי: אנחנו נשמח לשמוע את הטענות האלה.

יעקב בורובסקי: אז אלה הטענות. הטענות הן שיש פה שיקולים זרים בבחירת התכנית של 'נפגשים בשישי'. עכשיו תגידו לי אתם כאנשי מקצוע, אם היד על הלב, האם אתם קיימתם דיונים, האם אתם בודקים את עצמכם, האם אתם סומכים ידכם על העניין הזה, ואני, יהיה לי הרבה יותר קל לקבל החלטות גם לגבי התכנית הזאת. כרגע אני אומר לך, יש סתירה עצומה בין מה שאתה אומר לבין מה שאני שומע מאנשים.

יואב גינאי: אני לא יודע מה אתה שומע. אני רק יכול לומר לך שאנחנו נמצאים בקשר תמידי עם מערכת התכנית הזאת. אנחנו הערנו להם הערות, במיוחד בתקופה האחרונה. אנחנו רוצים שיהיה שינוי של התכנית. אנחנו חושבים שנושא העדות מיצה את עצמו, ואני מבין שפועלים על מנת לשנות את התכנים של התכנית, לשדרג אותה הכוונה. למשל ניידות לפריפריה, לדוגמא. ליישובים בפריפריה. ככה אנחנו עושים עם כל התוכניות. אנחנו יושבים עם המערכות של התוכניות. אנחנו עוברים על כל התכנים שלהם, על כל הליין-אפים שלהם. יושבים עם עורכי התוכניות ומעירים את הערותינו.

יעקב נווה: אני מבקש לדעת, מאז ש'שישי עם מיכלי', התכנית ירדה, שזה משהו כמו 7-8 שנים, הרייטינג היה שם סדר גודל של 1% ומטה, נכון?

יואב גינאי: הרייטינג של כל הערוץ היה..

יעקב נווה: אני חושב, קודם כל אני חוזר לאותו משפט מנטרה שאני חוזר עליו כל ישיבה וישיבה. זה שיש תוכניות, צריך לחשוב טוב טוב מה אנחנו

מורידים, מה משאירים, איזה תוכניות ממשיכות, איזה תוכניות יורדות. ברגע שיש תכנית שמביאה פלטפורמה לכיוון יומן השבוע, ובכלל תכנית בידור יום שישי, מה שלא היה בעבר. אני חוזר ואומר שאני מברך על זה שיש תוכניות. צריך לחשוב טוב טוב מה החלופה שיש. מה העלויות של התוכניות, דרך אגב, גם 'נפגשים בשישי' וגם 'מחר שבת'? מחירים בבקשה.

<u>**דרור קבלרו:**</u> 130,000 שקל ליענקל'ה מנדל. 227,000 שקל לוילו ויעקב.

<u>**יעקב נווה:**</u> זאת אומרת עוד 100,000 שקל בערך הפרש, נכון?

<u>**דרור קבלרו:**</u> כן.

<u>**יעקב נווה**</u>: והאחוזים הם אותם אחוזים, ובתכנית הזאת גם יש פתיחות מבחינת שינוי גם בפלטפורמה, נכון? לגבי 'נפגשים בשישי'.

<u>**יואב גינאי:**</u> בכל תכנית יש פתיחות.

<u>**יעקב נווה**</u>: אני חושב שקודם כל צריך לחפש דרך לשמור כן על הקיים, ואתם כאנשי מקצוע, אני באמת בעניין הזה משאיר את שיקול הדעת לכם. כשאתה בא ונותן נתונים ואומר שהתכנית הזאת היא פלטפורמה נהדרת לקראת התוכניות שבאות אחרי, אני הולך איתך.

<u>**היו"ר אמיר גילת:**</u> בבקשה.

<u>**נמרוד לב:**</u> שני דברים. אחד, אומר דרור ואומר בצדק, אומר, תהליכי קבלת ההחלטות ואופן העבודה, גם בסנכרון בין ההנהלה לבין המוסדות הוא לוקה בחסר. אנחנו צריכים, א', לקבל אינפורמציה ולייצר לעצמנו נוהל עבודה. דיברנו על זה כבר מיליון פעם. גם לגבי קולות קוראים וגם לגבי יום שישי. אני חושב שלגבי יום שישי צריך להתנהל דיון כמו שצריך. צריכים להבין מה אנחנו רוצים לגבי יום שישי. כל פעם אנחנו כאילו זורקים איזה ניסיון כזה לחלל האוויר. כל הדיבורים האלה הם באוויר, סלח לי. צריך לקבל החלטה עקרונית. כרגע יום שישי, ואין מה לעשות, ככללותו, ואני לא נכנס לתוכניות. לא מעניין אותי כרגע כל הדיבור הזה. יום שישי ככללותו לא מביא לנו את התוצאה שרצינו. ניסינו לנצל את יום שישי בתור עוגן. אני לא אומר מה טוב ומה לא טוב. רבותיי, מבחינת האופן שבו הדברים כרגע

נמצאים בשטח, יום שישי כרגע, אני לא חושב שמישהו שיבוא ויגיד, תשמע, זה אני רוצה שיהיה יום שישי.. אני לא נכנס כרגע לתוכניות. אתה אוהב תכנית אחת, הוא לא אוהב תכנית אחרת. זה לא מעניין אותי, אני לא נכנס לשם. אנחנו מדברים כרגע על אופן הדיון, על אופן קבלת ההחלטות. האופן הזה שבו זה נעשה, הוא קצת טעון. אז לגבי יום שישי, צריך לעשות דיון כמו שצריך. צריכות לעלות חלופות. בעיניי, לפי דעתי, צריך לשבת איזשהו פורום, לפתור את העניין הזה של יום שישי, להעלות באמת איזשהו משהו מבריק.

<u>יואב גינאי:</u> מי אמר שלא יושב?

<u>נמרוד לב:</u> לא אמרתי. אני רק אומר את דעתי. יכול להיות שדעתי לא טובה. הגיע הזמן, אנחנו יושבים על יום שישי הזה כבר שנה, שנתיים. הגיע הזמן אולי להיעזר ביועצים חיצוניים, לא יודע מה. יש אנשי מקצוע טובים, יש רעיונאים. אפשר לשבת, למצוא איזשהו פורום, יואב, למצוא משהו מגניב ומבריק ליום שישי, שיהפוך את יום שישי באמת למדורת השבט. כרגע יום שישי של ערוץ 1 הוא לא מדורת השבט.

<u>יואב גינאי:</u> סיכמנו שיוצאים לסקר, שאנשי מקצוע יעשו את הדברים.

<u>נמרוד לב:</u> בעניין הזה הדיון צריך להיות הרבה יותר מהותי. זה מצחיק אותי כאשר אנחנו יושבים ואומרים, רגע, אז יש פה עוד חצי אחוז, שם פחות חצי אחוז. זה לא העניין. זה לא האופן שבו זה צריך להיעשות. צריך להיות דיון מהותי לגבי יום שישי, מה אנחנו רוצים, מה אנחנו מצפים, מה מגיע לציבור ומה יתן באמת לערוץ את העוגן הזה שהוא יוכל לרכב עליו, כי אנחנו החלטנו ודיברנו פה מיליון פעם על זה שיום שישי יהיה איזשהו עוגן. לגבי יום שישי שגלשנו אליו, הדיון לא נכון באופן שבו הוא נעשה. זה צריך להיעשות בצורה מוסדרת.

עכשיו לגבי הקולות הקוראים. בכלל אני רוצה לחזור אחורה כי התחלנו, פתחנו איזה סוגריים ועכשיו אנחנו בתוך הסוגריים האלה והסוגריים האלה סוגרים עלינו. לגבי הקולות קוראים, יש בעיה של נוהל. אנחנו דיברנו וביקשנו. אנחנו שוב עושים את אותה ישיבה בפעם ה-100. רבותיי, אני ישבתי פה באותה ישיבה כבר אולי 3-4

פעמים. אנחנו ביקשנו בצורה ברורה. אמרנו, זה טוב להנהלה. אתם צריכים להבין, יש בעיה עקרונית. יש מסלול קולות קוראים, יש מסלול הפקות ישירות. אנחנו כמוסדות, אין לנו שום אינפורמציה מוסדרת באופן קבוע מבחינת הליך נכון שבא ואומר,חבר'ה, הנה נייר, פה כתוב איפה עומדים הקולות הקוראים שהעליתם, לאן כל קול קורא שייך מבחינת הסוגה שלו, מאיפה הוא שואב את הכסף שלו, האם צבוע לו כסף, האם לא צבוע לו כסף. זה במסלול קולות קוראים. במקביל, בנייר הזה שצריך לצאת לפי דעתי כל חודש, בנייר הזה צריך להיות מסלול קולות קוראים, בדיוק הסטטוס איפה זה עומד, מאיפה כל דבר שואב את הכסף שלו, לאיזה סוגה הוא שייך. זה היה סדר להנהלה, זה יתן שקיפות לאופן העבודה של המוסדות. מצד שני ההפקות שהולכות במסלול ישיר, גם כן שנראה איפה הן עומדות. שנדע בתוך הנייר הזה שיהיה כתוב בדיוק בתקציב של מיקי מאוס, אם אני הולך לצרכיך, יש עוד כך וכך כסף ואם אתם מאשרים קול קורא, אז אתם לא יכולים לאשר את ההפקה הישירה, כי ההפקה הישירה תבוא על חשבון הקול קורא, וזה מה שקרה רבותיי, ולא קרה שום דבר אחר. זה מה שקרה. אנחנו ביקשנו קולות קוראים ותוך כדי נכנסו דברים שהם גם הפקות ישירות, ואנחנו אישרנו אותם מכיוון שכל ישיבה באים ואומרים לנו, אם לא תאשרו, אז לא יהיה לוח שידורים. אני מזכיר לכם, זאת הדינמיקה פה. אז אני אומר, מבחינת נוהל ואופן תהליך עבודה, אם אנחנו רוצים שהוא יהיה מאורגן ומוסדר, צריכה לצאת פעם בחודש טבלה כזאת. לפי דעתי היא צריכה להיות ממוחשבת. היא צריכה לשבת באינטרנט. היא צריכה להיות פתוחה לציבור. יש פה שקיפות. השקיפות הזאת צריכה להיות ברורה. היא צריכה להיראות, ואז אנחנו נוכל לעשות את ההחלטות שלנו ולבוא ולומר, רבותיי, אני לא מאשר את התכנית הזאת מכיוון שהיא באה על חשבון הסדרה על תולדות ארץ ישראל. לדוגמא,אתה נתת בישיבת המליאה הראשונה את ההחלטה לגבי תולדות ארץ ישראל. קובי העלה בישיבה השנייה תכנית נהדרת, סיפורי התנ"ך, אנימציה וזה. אני יושב פה אחרי כמעט 3 שנים. לא הצלחתי לקבל תשובה לא באשמת יואב, באשמת התהליך. אני היום כחבר ועדת תוכן רוצה לדעת מה קורה עם הסדרה של התנ"ך. למה שאני לא אקבל סטטוס מעודכן?

יואב גינאי: יש לך סטטוס.

היו"ר אמיר גילת: יואב, אל תענה. נמרוד, סיים ושים נקודה.

נמרוד לב: אני רוצה שיהיה תהליך מסודר והתהליך הזה גם יבוא בשקיפות מול הציבור ומול היוצרים, ובא לציון גואל.

היו"ר אמיר גילת: תודה. אני רוצה להשיב. קודם כל אני מסכים עם מה שאתה אומר. שנית, כבר קיבלנו החלטות ותיכף אני אתייחס לזה. שלוש, אמרתי בפתח הישיבה את דעתי לגבי ההתנהלות ואת הצורך בשינוי, ועוד פעם, דוגמת המשחתת, ואני חושב שאנחנו התקדמנו לעין ערוך. גם אל תשכחו שלפני שנתיים הייתה פה רשות שהתמודדה עם 8 מיליון והיום יש רשות שמתמודדת עם 85 מיליון . אז עוברים תהליכים, אולי גם עושים שגיאות בדרך, זה בסדר. אולי יש תקלות, זה גם בסדר. אף אחד לא מושלם. כל מה שאנחנו צריכים עכשיו, זה לראות איך עושים. אני בטח לא אומר שהכל בסדר. רחוק מהכל להיות בסדר. גם הדיון הזה כפי שהתנהל היום פה אצלנו, תראו מה רשום בראש סדר היום: קולות קוראים להפקות מקור. מה שהתכוונתי לעסוק בפתח הישיבה, זה דיווח של ההנהלה בדיוק לגבי מה שאתה מבקש, כי אני חושב שאנחנו חייבים לקבל את הסטטוס העדכני. ערבבנו פה היום בדיון כמה דברים: אחד, זה הנושא של הקולות קוראים. שניים, זה הנושא של יום שישי כיום שישי, כחיזוק יום שישי, ושלוש, זה התכנית הספציפית של 'נפגשים בשישי', שאף אחד לא העלה אותה לדיון פה כתכנית שיורדת. זה לא היה על סדר היום בכלל. כל מה שהיה פה, הזכרתי את זה, התכנית הספציפית הזאת בהקשר המסוים שאם הועדה החליטה, והיא החליטה, שהתכנית הזאת נשארת בלוח המשדרים החדש, צריך לשריין לה כסף כי אחרת יש חור בלוח השידורים. זה הכול. זו הסיבה היחידה שהעליתי אותה בהקשר הזה. עכשיו אני רוצה לעשות סדר. במכתב ליוצרים מיום 23 באפריל כתבתי ליוצרים את סיכום החלטת הועדה. "הועדה מנחה את ההנהלה להכין תמהיל להפקות מקור לשנת 2014 ושנת 2015 כדי לאפשר לרשות תכנון מוקדם של הפקותיה". זה הנושא שאנחנו נדון בו באותה ישיבה בחודש יולי כפי שאמרתי בהתחלת הישיבה. "הועדה מנחה את ההנהלה ליישם את כל הקולות קוראים שלא יושמו עדיין בהתאם למדיניות המוסדות

והתקציב". חידדנו את ההחלטה הזאת היום ואני מקצה לזה עכשיו חודש ימים. בתוך חודש ימים ההנהלה תסיים את מיפוי הקולות הקוראים, מה היא רוצה ומה היא לא רוצה... תוך חוות הדעת המשפטית. "3. ההנהלה תעביר לחברי ועדת התוכן בכל 1 בחודש דיווח על סטטוס הפקות מקור בו יפורטו תקציב, ז'אנר, שם המפיק, האם המקור הוא קול קורא או אחר ופרטים רלוונטיים נוספים". זה מועבר והועבר גם היום לחברי ועדת התוכן. היום ה-1 בחודש. פתח את המייל. הדבר האחרון: "הועדה מנחה את ההנהלה להקפיד על עדכון שוטף של המפיקים על הטיפול שנעשה בהצעות שהוגשו וכן הודעות מיידיות למפיקים על החלטות שמתקבלות". אז אני מקבל פה דיווח מההנהלה שזה נעשה. אמר יואב בפתח הישיבה. זה לגבי הקולות קוראים.

עו"ד ליאת בלום: הערה ממש קטנה. אני חושבת שמה שחסר לנמרוד, וזה יפתור את הסוגיה, זה שהדיון על 'נפגשים בשישי' כרגע בהארכת ההסכם באוגוסט, זה בעצם כסף שיצא מ-15 מיליון עוד טרם מימשת את הקולות קוראים. זה מה שחסר לו. הוא אומר, מבחינתי 'נפגשים בשישי', מצוין, אפשר להמשיך,

היו"ר אמיר גילת: אני עוד לשם.

עו"ד ליאת בלום: לא, הוא דיבר על אופן יזום. זה מה שמטריד אותו.

היו"ר אמיר גילת: זה אחד, לגבי הקולות קוראים. שניים, זה סוגיית ה-15 מיליון שקל. אני מציע שנקבל החלטה שהחלוקה תהיה שני שליש סוגה עילית, שליש סוגה עילית, בהתאם למדיניות של הרשות בכלל. ה-10 מיליון סוגה עילית, כולה מענה לקולות קוראים. זה גם ברור כבר, כי זה 7.5 פלוס ה-2.5.

יוני בן מנחם: כמה זה יוצא? זה לא יוצא בדיוק את הסכומים האלה, שני שליש, שליש.

דוד חיון: לא כל הקולות קוראים זה סוגה עילית.

היו"ר אמיר גילת: לא, אמרתי מתוך ה-10 מיליון, מתוך הסוגה עילית כולם קולות קוראים.

דוד חיון: זה 67%,

עו"ד ליאת בלום: אמיר הקצה 10 מיליון לתעודה.

היו"ר אמיר גילת: שני שליש, שליש, זה מקובל פה? החלוקה של ה-15 מיליון?

דוד חיון: כן.

היו"ר אמיר גילת: יפה. לגבי יום שישי, אני גם חוזר ואומר וכבר קיבלנו על זה גם החלטה, ואני יודע שכן מתקיימים דיונים בהנהלה לגבי האופי של יום שישי. אני רוצה להגיד מילה על יום שישי ואחר כך על התהליך שצריך לעשות לקראות יום שישי. יום שישי, אין ספק, אני מסכים עם מה שאתה אומר, שצריך שינוי. כולנו מסכימים, גם ההנהלה מסכימה, ואני יודע שגם נעשים דיונים ומחשבות לגבי יום שישי. התכנית 'מחר שבת', אין עוררין שהיא לא נמשכת. זה כבר רוח הדברים שהיתה בועדה. הייתה בעיה שאי אפשר היה לעצור באמצע וכו' וכו'. אני חוזר ואומר, למה גם הועדה הזאת מרגישה שהיא לא ממלאת את תפקידה כהלכה, לדעתי? מפני שאנחנו כל הזמן חוזרים אחורה. היום רציתי לפתוח את הישיבה, אני אומר שוב, שימו לב לסדר היום, קולות קוראים להפקות מקור. לשמוע סטטוס מההנהלה לגבי העניין הזה. זה לקח אותנו למחוזות אחרים, מדיווח, כמו שאתה ביקשת.

נמרוד לב: לכן ביקשתי מיעקב.. אחר כך נלך לדיון המוסדר ביום שישי.

היו"ר אמיר גילת: אז אוקי. היה לי את הסדר שלי בישיבה. אני לא סותם פיות. אני רק אומר לך מבחינת ההיגיון. אני מציע שכל ישיבה תיפתח בדיווח עדכני של סטטוס ההפקות, כמה הוצא בכל ז'אנר, מה התחדש מאז הישיבה הקודמת.

נמרוד לב: ושיבוא יואב ויאמר לנו, רבותיי, הנה, זה ביקשתם, אני אתן לך דוגמא. אני חוזר רגע לאותה דוגמא שנתתי קודם. הנה, סתם זרקתי את הקטע של סדרת התנ"ך, שכולם מסכימים שהיא נפלאה ונהדרת, וקובי באמת העלה רעיון מבריק שיכול להריץ את הערוץ קדימה ברמות, לתת לנו המון כבוד. יואב יכול לבוא לישיבה ולהגיד לנו, חבר'ה, הנה, זה הסטטוס. לסדרה הזאת

אין לי כסף. לא צבוע לי כסף. אני לא יכול לזוז איתה. כי עכשיו כשאני שואל אותו ככה בצד, אז הוא אמר, אין לי.

<u>יואב גינאי:</u> הראיתי לך את הדו"ח.

<u>נמרוד לב:</u> רגע, אבל זה מעבר לדו"ח. זה צריך לבוא בישיבה. יואב צריך לבוא, לשבת, להגיד לנו חבר'ה, ביקשתם לפני שנתיים וחצי סדרה. הסדרה הזאת תקועה כי לא צבוע לי כסף. עכשיו אתם מדברים איתי על יום שישי. אתה יודע מה? קח את כל יום שישי, מצידי שים הכול שידורים חוזרים. אני אומר, מבחינת prioritize, סדרת התנ"ך צריכה להיות מתוקצבת. עכשיו אתם צריכים להגיד לי מאיזה תקציב זה יוצא לדבר הזה ולמה חסר לי כסף, ואז במקום שאני אשב שנתיים וחצי, אולי אני אפתור את זה בחודש. יש?

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: כן.

<u>נמרוד לב:</u> תודה.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: בבקשה אסתי.

<u>אסתי אפלבאום-פולני</u>: אני רוצה להגיד משהו ואני חושבת שגם רוב החברים יסכימו. קודם כל באמת היו לנו הרבה דיונים על העניין הזה בהרבה ועדות, וכאילו יש לנו איזה תחושה שאנחנו כל הזמן מסתובבים סביב עצמנו. אני מציעה, בואו נחליט לקיים את ההחלטות של עצמנו קודם כל. קודם כל יש שידורים, יש לוח רץ, הוא קיים. לדעתי השינוי הבא הוא בחגים, נכון, יואב?

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אחרי החגים.

<u>אסתי אפלבאום-פולני:</u> אחרי החגים יש את השינוי הבא בלוח התוכניות. יש לנו בערך שלושה חודשים, ארבעה חודשים. בואו קודם כל מהר נעשה תהליך מסודר, נצא כבר לסקרים, נצא לקבוצות. אולי נלמד דברים חדשים שהציבור מאוד מאוד רוצה, כי קובי מאוד מחבב את הז'אנר סיפור התנ"ך, ונמרוד גם מחבב את סיפורי התנ"ך, וחלק מחבבים את 'נפגשים בשישי', וזה מחבב את זה וזה מחבב את זה, וזה נחמד. כל אחד מחבב ואני כמו שנאמר, רוצה לראות שאתם תעשו את התהליך ותביאו את ההמלצות, אתם אנשי המקצוע. אתם אנשי המקצוע, אני סומכת עליכם, אתם הרבה שנים בתחום הזה. אני אומרת בכנות. אני רק רוצה

לראות שיש תהליך, שהוא מסודר. בגדול, אם צריך קצת יותר אולי דגש על תרבות או קצת יותר דגש על ספורט, בעיניי זה דבר שאני יכולה להגיד, צריך קצת יותר מזה, קצת יותר מזה. כמו שאתם יודעים, אני למשל חושבת שלא צריך לבכות כל יום מול המסך, וכדומה, וזה לא חובה. זה לא גזירה משמיים. גם בתוכניות הדרמה והתעודה, ובכלל. אז זו דעתי. בואו נסכם שיהיה דיון בועדת תוכן הבאה או זאת שאחריה, אם הם יהיו מוכנים, עם התהליך שנעשה, עם הסקרים או קבוצות מיקוד או לא משנה מה אתם עושים. זה לא משנה.

יוני בן מנחם: סיכמנו בישיבה הקודמת שהיתה פה, של שיווק ואסטרטגיה, שחברי ועדת תוכן, סיכמנו שנעלה את זה פה, שרוצים לתת שאלות לסקרים לפני שהם יוצאים, לתת אינפוטים, מוזמנים לעשות את זה.

אסתי אפלבאום-פולני: בסדר גמור.

יעקב בורובסקי: אני לא חושב שזה רלוונטי לחברי ועדת תוכן. יש אנשי מקצוע. לא להתחיל לקלוע לטעם א' וטעם ב'. אני רק חושב שאנחנו ממחזרים את ההחלטות, זאת אומרת, היינו בסרט הזה, 1,2,8, 28.

אסתי אפלבאום-פולני: בואו ננסה רגע לקבוע גם לוחות זמנים. דרך אגב, אני פה נתפסת לאיזה משהו, נדמה לי שנמרוד אמר. זו החלטה מקצועית שלכם. יש בחוץ כמה יועצי תוכן טובים, כמה מפתחי תוכן טובים שאפשר להתייעץ, שלא עובדים נניח עם הרשתות המתחרות או שנניח כן עובדים ולא באותו ז'אנר. אפשר לקחת איזה יעוץ לחודשיים-שלושה הבא, להרכיב את לוח התוכניות. אלה שתי הצעותיי.

יעקב בורובסקי: אני רוצה להציע בהמשך ובמקביל. תראו, יום שישי הוא בעייתי זו כבר תקופה ארוכה מאוד. עכשיו אנחנו אומרים, נעשה ככה, ניקח ככה, ניקח ככה, נעשה אחרת, ואנחנו דוחים את עצמנו להתקשרות הבאה ולעוד התקשרות, ויש נקודת יציאה. יש לנו כרגע מועד מצוי, נכון? זו נקודת היציאה. זוהי נקודת הסיום של ההתקשרות האחרונה עם וילוז'ני. יואב, מהו התאריך שמסכם את התכנית האחרונה?

דרור קבלרו: 26 ביולי 2013.

נמרוד לב: זאת אומרת, באוגוסט מתפנה לך יום שישי.

יעקב בורובסקי: יופי.

נמרוד לב: ה-1 באוגוסט אתה יכול להחליט,

יעקב בורובסקי: מותר שאנחנו נקבל היום החלטה איך אנחנו מבקשים לראות מ-1 באוגוסט עד 1 בינואר את יום השישי, ולכן אני מציע שההחלטה תהיה שמ-1 באוגוסט עד 1 בינואר יש מתכונת דומה, שונה, אחרת. תבואו לישיבה הבאה, תציעו לנו,

יואב גינאי: כבר באנו היום מוכנים לזה. יש לנו תשובה לזה.

יעקב בורובסקי: אם אתם מוכנים, אז אולי נתחיל את הדיון. יואב, זה יותר מדי רציני. יש לכם סקרים כבר, הכול?

יואב גינאי: לא, לא סקרים.

יעקב בורובסקי: אז לא התחלתם. בואו, חצי דקה, תכינו בכלים מקצועיים.

דבורה הנדלר: אמיר, מה אנחנו מאשרים? תכנית לקיץ?

היו"ר אמיר גילת: לא, רק שנייה. קודם כל לגבי הקולות קוראים, ההחלטות, אמרתי.

נמרוד לב: לא, לא סגרנו את הקולות קוראים.

היו"ר אמיר גילת: לגבי הקולות קוראים, שההנהלה תמפה תוך חודש ימים את כל הקולות קוראים שנמצאים על שולחנה בהתאם למדיניות המוסדות והתקציב, תחליט מה היא רוצה, מה היא לא רוצה.

יעקב בורובסקי: אני מבקש להציע הצעה. תרצו להצביע עליה, בסדר, תרצו לא, זה גם בסדר. ב-1/8 יש מתכונת חדשה,

היו"ר אמיר גילת: רגע, אני עוד לא ביום שישי, בורו. אתה לא איתי. אני מדבר על קולות קוראים.

יעקב בורובסקי: בסדר.

נמרוד לב: אני לא מסכים להחלטה. אתה אומר למפות את כל הקולות קוראים. יואב מיפה ויש לו את זה פה ואנחנו יכולים לנהל דיון על זה. אני לא מבין,

היו"ר אמיר גילת: אין לו תשובה לקולות קוראים.

נמרוד לב: אתה טועה.

היו"ר אמיר גילת: יש לך תשובה, יואב?

יואב גינאי: לא, לא.

נמרוד לב: אתה הראית לי פה מיפוי.

יואב גינאי: הראיתי לך מיפוי, איזה קולות קוראים נמצאים בצנרת.

היו"ר אמיר גילת: נמרוד, תאמין לי שאני בעניינים. אין פה החלטה של ההנהלה. יש לך מה אושר ומה לא אושר. עכשיו אני מבקש שתוך חודש ימים, על מנת שהיוצרים יקבלו תשובות ועל מנת שהרשות תוכל לתכנן את צעדיה העתידיים, הנהלת הרשות תחליט מה מהקולות קוראים היא רוצה ומה היא לא רוצה. זה לא הטבלה שיש לך. ואם היא רוצה, שתגיד, את זה היא רוצה ב-2013, את זה ב-2014, את זה ב-2015 ואת זה ב-2016, בסדר?

דוד חיון: צריך שזה יהיה כל חודש קבוע.

היו"ר אמיר גילת: רגע, שתיים, כל ישיבת תוכן תיפתח בדיווח עדכני של ההנהלה לגבי הסטטוס לגבי הפקות המקור לפי הז'אנר והתקציב. זה דו"ח שממילא אנחנו מקבלים כל חודש. הוא יפתח פה בפרזנטציה קצרה, אני מציע אפילו באמצעים גרפיים, מצגת או משהו שיהיה ברור מול העיניים לכולם, וכו'.

יוני בן מנחם: מה לגבי הסכומים? לא הבנו את ה-15 מיליון, איך הם מתחלקים?

היו"ר אמיר גילת: רגע, חכה רגע. זה לגבי העניין הזה. לגבי יום שישי, ב-1/8 עולה תכנית חדשה ביום שישי, שתאושר על ידי הועדה לאחר שתוצג בפניה עמדת ההנהלה והחלופות שנבחנו לנושא.

נמרוד לב: לא הבנתי. אתה מדבר על תכנית או אתה מדבר על שלא נעשה את יום שישי?

היו"ר אמיר גילת: כרגע גם תכנית. יש לך חור.

נמרוד לב: אבל אנחנו מדברים,

היו"ר אמיר גילת: מה אתה רוצה לעשות ב-1/8? יש לך חור.

נמרוד לב: אמר בורו. אני רוצה לשמוע מה בורו אומר לגבי 1/8.

יעקב בורובסקי: אני ב-1/8 מבקש שתתחיל מתכונת חדשה של יום שישי, שתאושר בדיון הבא של ועדת התוכן לאחר שועדת התוכן תשמע את תהליך קבלת ההחלטות של ההנהלה, במקרה הזה יואב גינאי, ושתסביר לנו, כמובן זה צריך להתבסס על סקרים ולהיות מסודר, וחלופות וכל מה שצריך.

היו"ר אמיר גילת: אוקי.

יעקב בורובסקי: אבל ב-1/8 יש משהו חדש.

דוד חיון: רגע, הייתה החלטה בישיבה שעברה. אני רוצה שזה יהיה רשום בפרוטוקול באופן מסודר. הייתה החלטה שלנו שאנחנו שולחים את ההנהלה או את הלשכה המשפטית או את שניהם ביחד, לבדוק אפשרות להגיע להסדר עם המפיק, להפסיק במיידי את התכנית תמורת אולי פיצוי, תמורת אולי כלום. אז אני חושב שכדאי שנשמע דיווח על זה, כי הייתה לנו החלטה. בואו נשמע מה הם הגיעו.

יעקב בורובסקי: דרור דיבר עם המפיק.

דרור קבלרו: אני נפגשתי עם שלום אסייג, ואני נפגש איתו גם הרבה על התכנים של התכנית, ואמרתי לו את אשר התבקשתי. הוא אמר, יש לי הסכם, אני מכבד את ההסכם, יש לי עוד 8 תוכניות לגמור את ההסכם ואני רוצה לעשות אותן ואני לא רואה שום סיבה להפסיק עכשיו.

היו"ר אמיר גילת: אז אתה לא מופתע.

דוד חיון: אני נופל מרוב הפתעה. עוד דבר בנושא של התכנית. ישבו פה האדונים, אמרו, אנחנו עוברים על הכול. התכנית האחרונה הייתה

שיא השיאים. עוד פעם חזרנו לקידום ערוצי מתחרים, כאילו לא אמרנו כלום, תכנית אחת, שתיים, סלוצקי דומינגז, הרדיו האזורי, במקום לקדם לנו איזה תכנית מרשת ב', מרשת ג', מ-88, מקול המוסיקה, עשה לנו ערוצים, אז צריך ללכת לרדיו האזורי 20 דקות עם סלוצקי ודומינגז. זה היה מדהים, פשוט מדהים.

היו"ר אמיר גילת: אני מודה שיום שישי האחרון לא ראיתי.

דוד חיון: היה קטע בתכנית הזאת שלא היית אוהב, ושדווקא כל הכבוד על האומץ של הזה. אחרי זה אגיד לך.

היו"ר אמיר גילת: אוקי.

דוד חיון: אז רציתי להגיד שאני חושב שאנחנו עשינו טעות קשה בישיבה האחרונה, שהחלטנו לא להעיף את זה מיום שישי.

נמרוד לב: מה זאת אומרת? אמרו לך שאתה לא יכול.

דוד חיון: לא. אתה לא היית בישיבה.

נמרוד לב: לא הייתה נקודת יציאה.

דוד חיון: לא, אתה לא היית בישיבה האחרונה. בישיבה האחרונה אני הצעתי שזה יעבור ליום אחר, לא ליום דגל. הרי על מה דיברתם פה קודם? יום נורא, יום זה. כולם דחו, הכול היה נפלא, פתאום נכנס מישהו, אמר לא, צריך לעשות ככה, כן ככה. שינו את ההחלטה. עם זה אין בעיה. אין לנו שום מחויבות אליהם לגבי היום. אפשר להעביר את זה ליום שכמה שפחות יראו את זה. עדיין לא מאוחר לשנות את זה. היה רוב ואחרי זה זה השתנה. גם יואב תמך בזה, אגב.

דרור קבלרו: אני מבקש לענות. בעקבות החלטות של ועדת תוכן בתקופה האחרונה, לא להביא טלנטים של ערוץ 2 וערוץ 10,

נמרוד לב: לא להביא טלנטים?

דרור קבלרו: בבקשה, לא היית פה, היית בחו"ל.

דוד חיון: של ערוץ 2 ו-10, או לקדם תוכניות של 2 ו-10.

נמרוד לב: כמרואיינים, לא כמגישים.

דוד חיון: לא, לא, תדייק. לא לקדם תוכניות מ-2 ו-10.

דרור קבלרו: לא לקדם תוכניות. כל דמות שהיא כוכבת בערוץ 2 ו-10, אי אפשר לבוא ולא להגיד, מה את עושה בימים אלה? יש אתיקה מקצועית.

דוד חיון: לא ב-10. החלטנו ואתם חוזרים על זה עוד פעם.

דרור קבלרו: אני אחראי על תוכניות בידור. בידור כמו כן הוא, רוצה להביא לעם את הכוכבים שהוא רואה.

דוד חיון: בסדר, איך שאלתם עד עכשיו בכל תוכניות הבידור שעשיתם.

דרור קבלרו: הפסקתי להביא טלנטים של ערוץ 2 ו-10, כי אי אפשר להביא אותם. אם המנחה שואל אותם, מה אתם עושים בימים אלה והם לא יכולים לענות. הבאנו זוג שיש להם תוכניות ברדיו שיש להם האזנה מאוד גבוהה. הם נחשבים כוכבים. הבאנו אותם. הם באמת בצנעה דיברו. אנחנו עברנו בזכוכית מגדלת על כל מילה שלהם, ויותר דיברו על הדמויות שלהם, איך הם, ופחות על התכנית. פעם אחת הוזכרה התחנה בהם הם משדרים. המצב הזה גורם לנו שאנחנו מאוד מאוד מוגבלים בבחירה של האורחים שאנחנו מביאים, וכדי שכולכם תדעו, גם האורחים בתוכניות בידור, והיו״ר ראה ערוץ 10 ביום שישי, ואתם יכולים לראות איזה קסטיו יושב אצל שי שטרן וכולם מדברים על התוכניות שהם עושים ומאיפה הם באו. אני לא יכול להביא אותם בגלל ההחלטות האלה.

היו״ר אמיר גילת: עכשיו אני מבקש עוד פעם את ה-15 מיליון. אנחנו מדברים שני שליש סוגה עילית, שפירטנו את חלוקתה. 7.5 ארץ ישראל, 2.5 תעודה או תחקיר עיתונאי, כל מה שעולה על הז׳אנר הזה. 5 מיליון הולך לסוגה רגילה, לא עילית. אחר כך אנחנו נפרט, אבל זו ההחלטה העקרונית.

נמרוד לב: אוקי, יש לי בקשה. הועדה מאשרת את העברת הכסף לתולדות ארץ ישראל?

היו״ר אמיר גילת: כן.

נמרוד לב: אוקי. אנחנו מאשרים בעצם את כל הפרקים?

יואב גינאי: כל הפרקים.

<u>נמרוד לב:</u> יופי. עכשיו אנחנו מתחילים לדבר באופן שאפשר להבין אותו. אז אם אנחנו מאשרים את זה, אמר יואב שלא חסר לו כסף לאותן שתי סדרות תנ"ך שרצו,

<u>יואב גינאי:</u> לא רק להם.

<u>נמרוד לב:</u> שנייה. אבל אנחנו נקיים דיון מאורגן ברגע שיהיה המיפוי שאמיר ביקש אותו. האם אנחנו יכולים לאשר גם חלק מהכסף לזה, שיהיה צבוע כבר ליואב, שהוא יוכל לקבל את הדבר הזה אחרי שנתיים וחצי, שסליחה, אבל זה מבזה אותנו.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: אתה נתפס לדוגמא אחת מבין 60 דוגמאות.

<u>נמרוד לב:</u> סליחה, אתה נתפס לדוגמא אחת ואני נתפס לדוגמא השנייה. היו שתי החלטות בישיבה הראשונה ובישיבה השנייה.

<u>דוד חיון:</u> צודק במאה אחוז. למה אתה מגן על ההנהלה כשאתה לא צריך להגן עליה? צודק באף אחוז במה שהוא אומר.

<u>היו"ר אמיר גילת</u>: מה שאני אומר, זה שכשקיבלנו עכשיו את ההחלטה על הקול, מיפוי קולות קוראים, זה עונה לך על התנ"ך.

<u>נמרוד לב:</u> לא, זה לא עונה לי. אוקי, אז תולדות ארץ ישראל גם הולך לשם.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> תולדות ארץ ישראל זה... יחיד שהמליאה,

<u>נמרוד לב:</u> אז אני רוצה שני מקרים. גם זה היה במליאה.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> לא, זה לא היה במליאה.

<u>נמרוד לב:</u> זה כן היה במליאה. אתה טועה, ובגדול.

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> מצטער.

<u>נמרוד לב:</u> דיברנו על עוגנים אסטרטגיים. ניסינו להעלות. היה דיון מהותי שאם הוא היה מתקיים, אז לא היינו,

<u>היו"ר אמיר גילת:</u> אם זה היה במליאה, אז אני חוזר בי.

<u>נמרוד לב:</u> זה היה במליאה, ואני מבקש, הדבר הזה מבזה את רשות השידור. אני מבקש שהדבר הזה, יצבע לו כסף.

היו"ר אמיר גילת: יואב, אני מבקש שבמסגרת הבדיקה והמיפוי תכניסו בחשבון גם את הנושא של הסדרה על סיפורי התנ"ך. 2.5 מספיק לזה?

יואב גינאי: לא. דיברתי על התנ"ך 7 מיליון כמעט.

היו"ר אמיר גילת: אוקי.

יואב גינאי: זה אניציה.

דבורה הנדלר: 3 פרקים, 400.

היו"ר אמיר גילת: דבורה, את רוצה לדבר, ניתן לך זכות דיבור.

דבורה הנדלר: לגבי נושא שדיברת עליו, אמרנו שאנחנו מבקשים את כל התחזית המתוכננת של סוגות עליות, תחתיות, ב-70 וה-85 וגם הפקות פנימיות שאישרנו, לדעת מה קורה איתן.

היו"ר אמיר גילת: לוח שידורים. היום כפי שאתם יודעים היה צריך להתחיל לוח שידורים של יוני. אנחנו לא אישרנו אותו בפעם שעברה. אני גם לא מרגיש שאנחנו בשלים לאשר אותו עכשיו. אני מבקש שהועדה תקבל החלטה שלוח השידורים נמשך כרגע as is. אנחנו לא נעלה כעת לוח חדש, אפרופו מה שגם אסתי אמרה.

אסתי אפלבאום-פולני: רגע, בהסתייגות אחת.

היו"ר אמיר גילת: שתהיה הסתייגות, אז נדון.

דבורה הנדלר: רגע, ובקיץ שום דבר לילדים?

היו"ר אמיר גילת: לא. אני לא מרגיש שאני בשל כרגע להחלטה. כשההנהלה תבוא ותגיד שהיא מוכנה, אז נדון בזה.

דוד חיון: 'מחר שבת' נשאר באותו מועד, אז אני מתנגד.

דבורה הנדלר: יש לנו עוד 8 תוכניות, לא?

היו"ר אמיר גילת: יש התנגדות חוץ מדוד? אוקי, אז זה מאושר.

(הפסקת הקלטה)

(חידוש הקלטה)

נמרוד לב: למה לא מגיע מנהל הרדיו לדבר איתנו?

היו"ר אמיר גילת: אני אענה לך.

דוד חיון: אני ביקשתי להעלות את נושא אורן נהרי. לא הוזמן מנהל הרדיו. נושא מגישי 'הכול דיבורים'.

היו"ר אמיר גילת: בישיבה הבאה יהיה נושא הרדיו. הישיבה נעולה.

נמרוד לב: רגע, לא נעולה.

היו"ר אמיר גילת: אמרת שני נושאים.

נמרוד לב: אני לא מבין, אתה בסופו של דבר קיבלת אישור לתקצב את תולדות ארץ ישראל בתור דבר יחיד, וכל השאר להעביר לישיבת הוועדה הבאה? זאת ההחלטה?

היו"ר אמיר גילת: ההנהלה תעשה מיפוי. יש לך 60 קולות קוראים?

נמרוד לב: כן.

היו"ר אמיר גילת: ארץ ישראל, אנחנו לא צריכים את ההנהלה. אנחנו יודעים שאנחנו רוצים, בסדר?

נמרוד לב: מה זה אנחנו רוצים? אבל אנחנו רוצים גם את התנ"ך ואנחנו רוצים גם את מצעד הפזמונים. זה שני דברים שאנחנו מדברים עליהם שנתיים וחצי.

היו"ר אמיר גילת: אז מה אתה מעדיף עכשיו, לא לעשות כלום?

נמרוד לב: לא, תאשר את שלושתם.

היו"ר אמיר גילת: אתה יודע כמה תקציב מצעד הפזמונים?

נמרוד לב: הם צריכים להציג,

היו"ר אמיר גילת: אז יפה, אז זה מה שאני אומר, שימפו את כל הקולות קוראים.

נמרוד לב: למה לא יכול להיות דיון כדי להזיז דברים? אם אני אומר, אתה מדבר איתי על עוגנים אסטרטגים? אתה יודע מה זה עוגן אסטרטגי? עוגן אסטרטגי זה שנמצאים בישיבה עם שלושה דברים, ואני אמרתי את זה. אסתי, אני אמרתי, לא תהיה אף ישיבה שבה אנחנו יוצאים עם לפחות שלושה דברים שאנחנו אומרים, בוא'נה, זה רציני, עם זה אני יכול ללכת לציבור. שלושה דברים זה סדרת תולדות ארץ ישראל, זה סדרה על התנ"ך וזה מצעד הפזמונים.

יעקב בורובסקי: אני אומר, כל מילה בסלע. בסדר היום תוודא שדנים על זה ולא על משהו אחר.

היור" אמיר גילת: דרמה על קלאסיקה ישראלית על פי מחזה של סופר ישראלי, זה לא עוגן?

נמרוד לב: עזוב, אבל אני מדבר איתך על דברים.. אמיר, זה לא מכבד. אני מעלה לך דברים שעלו בישיבה השנייה של המליאה. תקשיב לי טוב. אני יודע מה אני אומר.

היו"ר אמיר גילת: אני נועל את הישיבה.

ישיבת הועדה ננעלה